

zitter op zitten. Sinds nazaat Frits Philips, die het bedrijf van 1961 tot 1971 onder zijn hoede had, is er niemand geweest die het zo lang volhield. Philips-iconen Wisse Dekker, Jan Timmer (alias de slager) en Boonstra (alias de bijl) waren maximaal zes jaren aan het bewind. Overigens zal president-commissaris Jan-Michiel Hessels samen met Kleisterlee opstappen. Hessels heeft dan de maximale twaalf jaar als toezichthouder volgemaakt. ■

NIEUWE TOPMAN MOET DUURZAME GROEI BRENGEN

Frans van Houten zal vanaf 1 april het stokje overnemen van topman Kleisterlee. Prioriteit nummer één voor Van Houten is de schwing erin houden. Duurzame omzet- en winstgroei is het credo. Want ondanks de bemoedigende halffaarcijfers blijft de omzetonwikkeling op lange termijn toch zorgen baren.

Van Houten keert nu terug op het oude nest waar hij jarenlang carrière maakte. Tot september 2006 was hij binnen het Philips-bestuur verantwoordelijk voor de halfgeleiderdivisie (nu NXP). Bij deze Eindhovense chipmaker vertrok Van Houten eind 2008 na onenigheid over de strategische koers, maar met een afkoopsom van naar verluidt 7 miljoen euro. Sinds zijn vertrek bij NXP was Van Houten een graag geziene adviseur bij beursgenoteerde ondernemingen. Zo adviseerde hij de raad van bestuur van ASMI bij het stroomlijnen van het productieproces en het verminderen van de druk van activistische aandeelhouders Hermes en Fursa. In december 2009 trok ING-topman en voormalig Philips-collega Jan Hommen hem aan om de splitsing van ING te leiden vanwege zijn "ervaring op het gebied van het losmaken van bedrijfsonderdelen".

door Pieter Wind,
directeur Investment Content Management bij ING Investment Management

Economieles

Het voetbalspeelkwartier is voorbij, Nederland zit weer bij de economische les. De stof die de komende tijd behandeld wordt, betreft de overheidsbegroting. Na alle verkiezingspraat over minder overheid, doelmatiger werken en bestuurlijke reorganisatie gaat het nu echt om de harde munten. Want de financiële markten hebben via het Griekse drama het grote belang van houdbare overheidsfinanciën voor eurolanden duidelijk gemaakt. Tegelijkertijd vrezen de financiële markten dat door die afgedwongen bezuinigingen een tweede recessie zou kunnen ontstaan. Want er gaat naar het zich laat aanzien wel veel worden bezuinigd. Een lastige maar niet een onmogelijke opgave.

Laten we even inzoomen op Nederland. Er moet al in 2015 minimaal 20 miljard euro op tafel komen. Dat kan maar op twee manieren: minder uitgeven of meer belasting heffen. Allebei gaan van au. Om de gevolgen voor de eigen achterban te beperken zijn de gebruikelijke stellingen betrokken: rechts wil hard bezuinigen en links wil wat minder, langzamer bezuinigen en bovendien ook nog belastingen verhogen. De traditionele strijd om de verdeling van de pijn wordt nu in de kabinetsformatie gevoerd. Maar het gaat niet alleen om de verdeling.

In een artikel in het blad Economisch Statistische Berichten van mei jongstleden, geeft Flip de Kam drie functies aan van de overheidsfinanciën die richtinggevend zouden moeten zijn voor de te nemen maatregelen. Naast het verdelen van de pijn moet ook gelet worden op de invloed van maatregelen op verstoring of juist versterking van het marktmechanisme (de allocatiefunctie) en op de negatieve effecten op de binnenlandse bestedingen (de stabilisatiefunctie). Hij beoordeelt een pakket maatregelen in de orde van 24 miljard euro op deze drie functies.

Het eerste wat moet worden geconcludeerd, is dat de inkomenseffecten fors zullen zijn en natuurlijk behoorlijk verschillen per maatregel naar omvang en groep gedupeerden. Maar het lijkt met het gecumuleerde negatieve effect op de binnenlandse bestedingen mee te vallen. De studiegroep begrotingsruimte denkt dat ruwweg met een uitverdieneffect van circa 1 procent van het nationaal product moet worden gerekend. Dit treedt vooral op door maatregelen in de sfeer van wonen en de kortingen op fondsen voor lagere overheden. Daar staan bovendien nog positieve effecten tegenover van verbeterende marktwerking bij tal van voorgestelde bezuinigingsmaatregelen op bijvoorbeeld de huur- en huizenmarkt en sociale zekerheid, maar ook door een hogere energiebelasting. Dus ondanks de forse omvang van het pakket kunnen de macro-economische gevolgen relatief beperkt blijven, terwijl de economische mechanismen kunnen worden versterkt.

Van harte hoop ik dat deze lessen over de economische functies van de overheid meegewogen worden. Niet alleen in Nederland maar ook in de andere Europese landen. Want de markten vragen weliswaar om vermindering van de overheidsschulden, maar dit is niet de enige sector waar schuldreductie moet plaatsvinden. Financiële instellingen zijn nog steeds niet allemaal gezond. Daarnaast moeten ook de vastgoedsector en consumenten met hoge hypotheekschulden ruimte in hun financiën vinden om van de schuldenberg af te komen. Wijs beleid helpt daarbij. Die dubbele dip kan vermeden worden, terwijl schulden teruggebracht kunnen worden en de economie versterkt kan worden. Doe dat dan ook! ■

